

ДІЛО

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шпал. 143.322
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місцеві 500 зб.
Часарішні 1500 „
Шукачі 2000 „
Річні 6000 „

ЗА ГРАНАЦЕЮ: В Америці 1 долар
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 750 зб., Німеччині 750 зб.,
Швейцарії 5 ш. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бе-
гарії 750 зб., Австрії 750 зб.,—
Залик адреси 1 зб.

Телеф. Редакції 29-41
Друкерні 29-26

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИКЛАДНИКА
25 сот.

Дня 1. лютого 1931.

Дня 1. лютого 1931.

У НАРОДНІЙ ГОСТИННИЦІ

Чайний Вечір
„МАСЛОСОЮЗНИКІВ“

Відгомін женевських рішень у польській пресі.

Львів, 27. січня 1931.

Женевський польсько-німецький двобій у зв'язку з подіями на Горішньому Шлеську най-швидше не в усіх польській пресі однаковий відгомін. Спершу санацийна преса писала про велику перемогу і успіхи міністра Залеського, пізніше цей запал для успіху дещо пригупила, а накінець навіть деякі органи санацийного табору почали оправдувати міністра Залеського за те, що він признав порушення Польщею двох точок т. зв. горішньошлеської конвенції. Дещо інакше поведілася польська опозиційна преса. Вона до останньої хвилини займала вижидальне становище. І щойно по закінченні женевських нарад у спра-ві горішньошлеських подій вдарила у великий дзвін тривоги, закидаючи всім санацийним колам „обламування та обманювання“ польської прихильної опінії у зв'язку з женевськими подіями.

Львівський єдинопольський орган „Кур'єр Львів-ський“ з 27. січня пише на цю тему між іншим ось що:

„І такий саме винятковий випадок приходить нині. Він змушує нас забрати голос відомо опублікованої вчора у пресі ухвали Ради Союзу Народів у Женеві у горішньошлеській справі. Ми змушені дати вислів вражінню, яке вчорашнього дня огорнуло самостійно думаючи широкі громадські кола. Ми вже раз на раз так порушення прихильної опінії, а саме того дня, коли преса принесла текст нашого виступу (Народового Клубу) в берестейській справі. Невомоглимою близькою просвітлено тоді дівочість публичного польського життя. Всі побачили правду, всі досі обманували в обмануванні, а тільки залежні та адеморалізовані заслонили собі очі, щоб вони їм нічого не говорили та не кричали своєю перерезаною нагою аскрацією. А тепер блискучою освіченою діяльністю міжнародного положення Польщі. Чим є для Польщі женевська ухвала, як можна мати двох думок. Бо з кожної букви, в кожній реченні пробивається наша поразка. Сенатор польський Корфанти, опираючися на безпосередні відомості з Женевы, вже в суботу ранком опублікував статтю, в якій зворується про польський Седан у Женеві. Ми назвали нашу статтю „Женева покаяна“ і питаємо, чому польський народ у січні, лютому, березні та квітні аж до травня має покутувати за вересень, жовтень і листопад, коли він був тільки об'єктом“.

Ось як стараються єдинопольські вибористати женевські постанови для своїх сучасних цілей. Швидше, чи вони, будучи при владі, були би на правду задоволені на західних і східних польських т. зв. кресках? І чи тоді, по женевських неспіхах було б так твердили, що „польський народ“ був тільки об'єктом? Але про те так тільки мимоходом.

Деякі органи санацийної преси, як ми зазначили, відходять до оцінки женевських неспіхів дуже обережно. Вони признають їх тільки посередньо, так поміж стрічками. Ось кравівський „Час“ (з 27. січня), наприклад, пише дослівно: „Боротьба, що велася два дні в Женеві на-лежала — як згоди можна було перебічити — до лавіжних, які приходило вводити Польщі в своїй обороні. Утруднював її передовсім факт, що в польській стороні нашіли у вибор-ці кампанії деякі блудні, які можна було трактувати як порушення обов'язуючої нас же-невської конвенції. Міністр Залеський признав це злочинно і оловів в імені уряду, що до-дому початі, а також, що там, де були над-умкити, уряд винних покарав, а пошколованих винагородив. Таким чином злучно та зручно між Залеським притупив вістря нім атак“.

Кривду робите своїм дітям
коли для забезпечення їхньої будучності не складаєте своїх ощадностей в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“ у Львові, вул. Руська ч. 20.

На те, на що ждали
з найбільшим зацікавленням

Перші Автоматичні буфети
у Львові, при вул. Академічній 2а, між міст.

Так обережно підходить до справи все оглядний „Час“. Зате просто так сенсацийно оцінює женевські постанови санацийний тура-орган, що-міністичною ідою пересичений, український кра-ківський „Львівський Кур'єр Подзєнни“. Він пише:

„Польський міністр тільки незначно від-дався від свого первісного становища. Бож заістигування низки подій у часі виборів на Шлеську стверджено прихильно, як ось у поль-ській ноті та в промові міністра. Польща сама ствердила, що женевську конвенцію в тім чи-іншій випадку порушили злочинні чинники. Це містить також рапорт, але рапорт приймає до відома і всякі застереження, які видав сам польський уряд у тієї справі. Те, що Польща до травня має прислати до Ради Союзу Наро-дів ноту, яка буде відноситися до виданих уже застережень, слід вважати тільки модифікацією початого з власної ініціативи сніства. Шко-до організації повстанців, то аліній рапорту є загальнікові і містять у собі такі малокон-кретні постулати, що на них ми могли би о-статочно погодитися“.

„Кур'єр“, як бачимо, не тільки посередньо поразку признає, але й з її приводу потішає всіх засмучених, чи притиоблених змістом женевських постанов поляків. Женевські постанови трактує навіть до деякої міри протекціонально „ми мо-глиб, мовляв, на них остаточно погодитися“. При-чому серця забуває, що вже „погодились“ на них устами міністра Залеського.

На тему наведених голосів польської преси можнаб висловити дуже й дуже багато мірку-вань. Але чи це доцільно? Чи самі ці голоси не характеризують якнайвищою мірою цілої суті поль-ської політики, зокремаж чи не підкреслюють вони якнайяскравіше традиційного її значаю не ра-хуватися у практиці з ніякими затягненнями на себе зобов'язаннями не тільки на внутрішній, але й навіть на міжнародній арені, якщо ці зобо-в'язання болять у дещому дають національним меншинам змогу болять сяк-так зносно розвива-тися на національній, культурній чи господар-ській ділянці? Самоозрозуміло, що колиб у Поль-щі було глибоко вкорінене почуття правоти та пошани болять до свого власного законодавства, тоді не булоб ні женевських постанов ні тим більше таких пресових крутість як вище на-ведені.

Сучасне положення в Австрії.

(Від нашого кореспондента)

Відень, 27. січня 1931.

Стан безробіття в Австрії дійшов цієї зими до небуваних розмірів. Число безробітних вже коло 320.000 та виглядає на скорі поліпшення нема. Навпаки, найбільше приватне підприємство в Австрії, Österreichische Alpine Montan Gesellschaft, що має особливо в північній Сти-рії обширні копальні вугілля та заліза, сильно зредукує стан персоналу. Крім того оставші у-рядники та робітники муситимуть згодитися на зменшення заробітної платні від 5 до 10 проц., чому вони, очевидно, дуже противляться. Досі неясно, яким чином буде поладнаний цей кон-флікт, але він виявляє наглядно гостроту тепе-рішньої кризи в Австрії.

Не диво, що вона й вплине на парламентарні роботи австрійського парламенту. Вони від дня уконституування нововибраної національної ра-ди і так ішли не дуже то жава. Надто довгий час потрачено на сформування самого уряду. А як кінець-кінцем вибрано нарешті д-ра Ендера з Форальбергу канцлером, то потім тягнулася ще довгі короводи біля того, хто має бути президентом національної ради. Став ним, як відомо, голосами соціалістів і більшою Шобера — соціаліст Ельдерш.

Пекучі господарські справи як безробіття і надто тяжке оподаткування (нім. слово „Übersteuerung“) не терплять довгого зловікання. Але мимо того наради над першим господарчим за-коном нового правительтва, що дійшов до пар-ламенту, себто т. зв. Abgabenteilungsgesetz тягну-лися безконечно. Йшло проте, як подіанти

доходи з державних податків на поодинокі союзи країни Австрії. Всі заступники з провін-цій нарікали на те, що Відень (що є окремим союзним краєм) дістає на некорист інших ча-стин Австрії безмірно багато. Канцлер Ендер у-важав за найкращий вихід видістати якісь гроші для провінцій від фактичного пана Відня, реф-финансів міста, Брайтнера дорогою переговорів. Ці переговори тягнулися кілька тижнів і скін-чилися, як всі перетрактані з соціалістами, до-говором, що дасть дуже мало.

Оскільки досі відомо (бо тримають доклад-ний текст останнього договору ще в тайні), то місто, згадане союзний край Відень, резнигує на користь інших країн Австрії з різних подат-кових доходів у висоті 28 мільонів австр. шлілін-гів. Зате Брайтнер уже підвишив цілу низку місцевих податків як напр. податок на лісера-ти, на т. зв. люксусові злочай, тощо. Крім того австрійське правительтво має дати для Відня кредити на будову домі в висоті 30 мільонів шлілінгів. Отже ніяких „жертв“, як пише соціалі-стична преса, місто Відень не потерпіло, а „ве-ликий успіх“ правительтва Ендера, про котрий пишуть ліберальні газети, для людини зі здоро-вим глуздом не дуже то помітний. Валдо тіль-ки одно, а саме, що помогти Австрії парламен-тарною дорогою не можна. „Наради“ австрій-ської національної ради щодо своєї безуспіш-ності можуть рівнятися хіба тільки з нарадами женевського Союзу Народів.

Віденьсь.

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 23 stycznia 1931 r. Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w sprawie kon- fliktu Nr. 10. szachopisma „Odo“ z daty Lwów dnia 16. stycznia 1931 r. do ygn. VI. I. Pr. 23/31 na posiedzeniu niejawnym w dniu 23. stycznia 1931 r. po wysłuchaniu zda- nia Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanowi- a: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 21. stycz- nia 1931 r. przez Prokuratora Sądu okręg we Lwowie konfliktację szach „Odo“ Nr. 10. z daty Lwów dnia 16. stycz- nia 1931 r. zawierającą: 1) w artykule pt. „Pid uw- ha hromadianstva“ a) w ustępie od słów „Nazze“ do „szkil“, b) w ustępie od słów „Odyn“ do „kontribucjach“ znanioną występkę z § 300 uk. zarządzić znieszenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozp- szerzania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się odpowiedziałnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by

orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu podlega za sobą następstwa przewidziane w § 51 ust. druk. z 17/12 1862 Dapp. Nr. 6 z 1863 tj. pasażowanie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienianych wyżej ustępów arty- kulów ma na celu fałszywym i twierdzeniami podać w powadze zarządzania władz administracyjnych pod a) w sprawach szkolnych, pod b) w sprawach likwidacji aktów subotazy, co odpowiada znamionom występkę z § 300 uk. Według § 487, 492 493 pk. oraz § 36 i 37 ust. prak- jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione.

Na oryginalne właściwe podpisy.

Za zgodność: Lipanowicz, stary sekretarz.

З українського життя в Румунії.

Українські виступи в румунському парламенті. З українців у румунському парламенті говорили в грудні м. р. до престольної промови послі д-р В. Дутчак і учит. Андріяшук та сенатор д-р В. Залозецький. Вони заявили, що українцям не дають у Румунії належних прав, тому представники українського народу не можуть голосувати за відповідно на престольну промову, яка виходить із становища, немовби всі національні меншини в Румунії одержали належні їм права.

Повіт. конгрес Української Нац. Партії.

Повітовий конгрес Української Нац. Партії відбувся дня 27. XII. м. р. в Чернівцях. Крім організаційних справ на денному порядку була справа господарської кризи, народочислення і настановлення кандидатури на опорожненні мандат у черновецькій повіті. Заступлені були делегати з 36 сіл. Звідолення партійні і реферати дали: сенатор д-р В. Залозецький, редактор Сербинок, посол д-р Дутчак, адв. Григоряк адв. Когут; промовляли також селяни Меленка, Мінтянський, Боднарюк, Котик і ін. Конгрес одностайно поставив кандидатуру д-ра Ореста Шкраби, адвоката з Кішманя.

Доповняючі вибори.

Доповняючі вибори в черновецькому повіті на посла до парламенту відбудуться, як ми вже подавали, дня 29. січня п. р. Соц.-демократи виставили кандидатуру рум. соціаліста Г. Григоревича, бувши. посла до австрійського парламенту, внука українського селянина Григорія Зуба. Уряд ухвалив не ставити в Чернівцях кандидатів соц.-дем. партії протикандидата тому, що він кандидує на місце посла Пістінера, який був вибраний на правительственный листі. Ліберали-румуні поставили і свого кандидата, бо думають, що українці вже забули на ліберальні звірства підчас стану облоги (1919—1928 р.). Авересканці поставили теж свого кандидата, таксамо і дупісти-цараністи. Черновецький повіт майже чисто український, а хоч до нього належить і місто Чернівці (тепер поверх 120.000 душ), то вибір кандидата Української Нац. Партії д-ра О. Шкраби повинен бути запевнений, оскільки не буде більших виборчих зловживань. Національні жиди і німці обіцяли піддержувати кандидата Української Нац. Партії.

Брат — братові.

Комітет допомоги галичанам зібрав до 10. I. 1931 р. поверх 36.000 левів (виказ XIV. з 13. I. 1931 р.). — Великих вечериць з причини невідповідної для шумних забав пори і цього року не урядяться, згідно з ухвалою всіх українських говаристів на Буковині. („Час“ з 3. I. 1931 р.).

І. П.

Обструкція. Найнаємніші дікари жіночих недуг у багатьох випадках випробували природну груку воду „Franciszka Józefa“, яка діє швидко, певно і без болю.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 29. СІЧНЯ 1931.

АНДРІЯ ЧАЙКОВСЬКИЙ.

По Йордані і по Женеві.

А що — не казав я, що і цим разом з Женеві нічого доброго для нас не вийде?

І не треба було бути великим пророком, щоб так відгадати, бо кожний, хто хоч трохи знає цивільну судову процедуру, міг вимірковати, що справа меншин так швидко не позаднається.

Подумайте: жовно внесли позов проти Польщі в справі меншин, жовно визначена т. зв. перша аудієнція перед літвіським трибуналом, а ви вже я вирок хочете? Хіба настав би „контрама“, але знову тоді було припускати, щоб п. міністр Залозецький не записав того терміну у своєму терміварі і не приїхав на час.

Перша аудієнція призначена на полагоду передвступних формальностей, а опісля пізвання сторони визначається речиниць, щоби внесла „запити“ (по яченому відповідь на позов). Так і тепер сталося. Польща має внести відповідь. Кажуть, що до — має. Опісля буде визначена розправа — коли, про це лиш високий суд знає. Відтак будуть допущені докази зі свідань, опісля свідки помірають, а суд пізєе сторони, щоб цо лали „спосіб доручення“, відтак буде кілька разів „сочивання“ справи і т. д. а вирок приїде на грунт не зараз. Моє в має (має зелений, і всі, кому зелено в голові, богато на нього рахують). Коли в має, то певно аж у тім, тоді, як наш календар так співніється, що калінський новий

Виборчий бльок меншостей в Румунії?

Букарештєнський „Кувинтул“ пише: „Меншостєвн часописи подають до відома, що проєкт зміни виборчого закону в Румунії має за наслідок переговори національних меншин у справі створення виборчого бльоку меншостей у Румунії. До переговорів прийшло тому, що новий закон передбачує, що й рештки голосів не пропадають, як це є при теперішнім законі. Колиб так меншости, думають їх провідники, пішли при виборах під спільним знаком, то можуть досягнути ще раз стільки мандатів, що дотепер. Переговори між меншостями Буковини й Бєсарабії так якби покінчені й майже певно, що жиди, українці й москалі з названих провінцій при найближчих виборах теоритимуть один бльок під спільним знаком. Мадяри й німці вичікують ухвалення закону й аж потім вискажуться. У принципі вони прихильні також бльоку меншостей“.

Наради сойму.

СОЙМ ПРО ПАЦИФІКАЦІЮ.

Вчорашнє наше звідолення про дискусію в соймі на тему паціфікації, а якої цензура вичеркнула в цілості зміст промови посла О. Барана, доповнюємо ще такими подробицями:

Після промови посла Барана, яка своїм фактичним матеріалом зробила величезне враження на слухачів, не виключаючи й численних послів ББ, промовляв за прийняттям внесення Українського Клубу пос. Дібоа (НПС). По нім промовляв теж за прийняттям внесення пос. Руг (Визволене) і пос. Ладика (соц.-рад.), який подав також цілу низку фактів і відчитав різні документи про те, як відбувалася паціфікація. По промові пос. Ладика, якому переривав кілька разів маршалок, виступив на трибуну, повитаний гучними оплесками ББ, мін. Складковський, якого промову подали ми у витягах вчора.

Після мін. Складковського забрав слово пос. Римар (НД), який признав, що українські послі подали конкретні подробиці про хід паціфікації, на що мін. Складковський відповів незвичайно мало. Промовець заявив, що його клуб хотів піддержати українське внесення в тій частині, яка домагається слідства і кари, але це, мовляв, унеможливив йому виступ пос. Рудницької, яка зложилася в Секретаріаті Ліги Народів меморіал. Коли Український Клуб вибрав собі інший трибунал, то клуб проморія адержується від голосування над його внесенням в справі паціфікації.

По промові пос. Римара перервано дискусію. Забрав знову слово справоздавець пос. Стронський, який промовляв серед різних окликів, що падали в його сторону з лав українців, соціалістів і праціві. По його промові переведено голосування, вислід якого нашим читачам вже відомий.

ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ УВ'ЯЗНЕНИХ ПОСЛІВ.

З черги приступлено в соймі до звідолення регулямінової комісії про внесення опозиційних клубів на припинення судового поступовання і звільнення з в'язниці послів польських і про вне-

сення Українського Клубу на припинення карного поступовання проти послів д-ра Д. Левицького, Кохана і д-ра Макарушки.

Всі ті внесення реферував пос. Екерт (ББ), який представив, за що обвинувачені в послі польки (Цюльвош, Доброх, Дібоа, Охней, Савіцький, Омола і Врона), а потім перейшов до українців і казав: Пос. Кохана обвинувачується в тому, що на різних зборах накликав українське населення до збройного повстання і відірвання Галичини від Польщі, що на зборах обпачував положення українців як неволю, що закликав урядові екстермінацію, несправедливий політ податків, а поліцію назвав бандою. В сумі це злочини держ. зради і заворення публичного спокою. Шож до послів Левицького і Макарушки, то вони обвинувачені в тому, що примували до відірвання полуднево-східних земель і заложили заграничні станиці для протипольської пропаганди і ревізії границь.

Іменем Українського Клубу промовляв пос. Біляк, який зазначив м. ін.: Ми вірили, що польський парламент буде держатися традиції всієї парламентів, що послів не повинно держатися у в'язниці. Не втікаємо від пропоси, звертаємо тільки увагу, що такі процеси є обоєчні. Хотімо, аби обвинувачені послі відповідали з вільної стопи. Ще в останній хвилині звертаємося з апелем до Палати, аби ця парламентарна традиція шанувалася. Закид злочину держ. зради опирається на старому австрійському кодексі з часів абсолютизму. Проф. Маковський, який сидить на лавах ББ, у своїх наукових працях виказує, що демократична держава не може прикладати мертвої букви права в справі розуміння держ. зради. Все те, що закладають пос. Кохана, не є нічим іншим, як тільки критикою адміністрації. А заохочування до виступів, яке йому закладають, не мало ніякого успіху. Шож до послів Левицького і Макарушки, то нинішня дискусія виказала, що УНДО не має нічого спільного з УВО. Закид про удержування станиці для пропаганди проти Польщі, навіть якби був правдивий, не має в собі примування до діланья насильного. Закид про давання Українській Вільськовій Організації матеріальної і моральної піддержки послуговується терміном, якого нема в карному законі. Промовець закінчив апелем до сойму, аби він ухвалив внесення Українського Клубу.

По промовах послів Стипулковського (КН), Дура (Стр. Хл.) і ще раз справоздавця Екерта приступлено до голосування, при чому, згідно з внесками референта, відкинуто більшість голосів всі внесення опозиції. При голосуванні над внесеннями про припинення судового поступовання проти пос. Савіцького і всіх трьох українських послів разом з послами ББ голосували і єндеки.

БЕРЕСТЯ.

В год. 12. явочі сойм приступив до справи Берестя серед величезного заінтересування. Перший промовляв референт пос. Пасгалський (ББ), а по нім пос. Стронський (НД), пос. д-р Загайкевич (Український Клуб), пос. Павлак (НПР), пос. Черницький (Стр. Хл.), пос. Недзгалковский (НПС), і пос. Ян Пільсудський (ББ). В год. 3.35 рано забрав слово премієр Славек, який виголосив довшу промову, з котрої вихолить, що

пить льоальність. Отже повстануть банкі, антики, школи, фабрики і т. і. „Під льоальністю“. Ну, гаразд! Але як тут льоальність намалювати? Я жадую, що не змію цієї штуки, але можу подати проєкт, може й найдеться який артист, що мою думку зафіксує на якій дошці фарбами.

Пригадує собі Фридриха II. (Великого) короля пруського. Він, коли попав у лихий гумор, то бив своїх генералів регентенштоком (палицею) і кричав: „Solts mich Heben, Hunde“. Отже з таким способом вчин їх льоальности супроти себе.

Отже уявляю собі льоальність так:

Стоїть молодиця зі здоровим цінком піднесеним вгору, а перед нею навколінках мужичок з голою опиною. Ба! Але треба якесь гасло підписати, бо поза межами Вєсходньої Малопольщі ніхто не вгадав, що це таке. Між льодьми заведисся всякі гасла от напр.: „В єдності сила“, „Свій до свого“, „Пролетарі єдняйтеся“. А я під своїм проєктом написав би:

— Мусіш мене кохати, кабана, така твоя маць!

Ба! Але у нас в молі тепер утравіам, отже побіч того треба підібрати якусь сентенцію із народної нашої філософії.

Не треба довго шукати. Вже маю її в збірнику народних пісень. Ось вона.

„Била жінка мужика, пішла позивати. Присудили мужикові жінку попрохати“.

І коли вже увесь русьський нарід буде зпацифікований і альолянований, тоді начхать нам на Жопову. Цофамо наш позов, ідемо на могилу і камо на інтенцію:

„Кохаймиса!“

рік припадатиме на першого мая грегоріанського календаря.

В яким грегоріанським році це станеться, не важко обрахувати.

Від 14. січня до 1 мая є 105 днів. Один день, то одно століття опізнання, значиться 105 століть або 10.500 років. До того треба додати 25 днів переступних років себто $105 \times 25 = 2625$ днів = 2625 століть і до того ще цифру 1931. Отже той бажаний нами рік на вирішення справи національних меншин припаде на грегоріанський рік 16.056.

Заложуся, що тоді комітет амбасадорів, усі Бріани, Пуанкари і т. ін. визнають українців „штатсфегі“ і тоді вже не буде треба вводити в життя автономної конституції прийнятої соймом в р. 1922.

Але безперечно, що за той час стільки настане змін на світі, що біс батька не пізнає.

Вже тепер говорив у соймі п. міністр, що зараз після першої паціфікації в осєні минулого року температура на русьським термометрі льоальности пішла значно вгору. Те саме говорив і п. Міхал Бачиньскі: що рускі люд від паціфікації відіткнув.

Міркуючи по тім, можна надіятися, що після яких десяти паціфікацій уся Вєсходня Малопольська буде плавати в льоальности, як вареник в маслі. Колиж знову рускі люд пішли кожної паціфікації відіткнув, то після десятиї певне все те, що в собі має — відіткнув.

Але мене цікавить льоальність. Дотепер була мода приймати на авіаїску фірми „Провиліна“ (Овачносаль) в формі ока зміщеного в трикутник. Від тепер місце „Провиліна“ засту-

правлячий табор признається отворто до Берестя і до всього того, що там діялося. Після того промовляв іще представник ХД пос. Пуляні і референт. У голосуванні більшістю 232 голосів ББ проти 150 всіх інших клубів відкинено внесення резолюції. Вислід голосування проголошено в год 4.30 рано. Пос. Дібова й інші посиди лівіці стали

підносити оклики обурення, за що кількох їх включено в засідання. Клуб ППС на знак протесту покинув залю.

Після того сойм радів ще над законом про додаткові кредити. Нарайи закінчено щойно в 6 год рано, а слідуюче засідання сойму назначено на нині (27. I.), год. II. передполуднем.

ПРОТИ ПОШИРЮВАННЯ АЛЬКОГОЛІЗМУ.

Промова посла С. Кузика дня 23. січня 1931 р. обмеження продажі, подавання і

в адміністраційній комісії в справі закону про споживання алкогольних напінків.

Висока Комісія Предложений Адміністраційній Комісії до розгляду і ухвалення проект закону про обмеження продажі та споживання алкогольних напінків має в дійсності на цілі не здержання широких народніх мас від уживання алкоголю, а навпаки поширення алкоголю серед населення. Він має на оці завдання чисто фискальної натури, а саме збільшення доходу спиртового монополію. Це один з тих законів, які в останніх часах у такій великій скількості предложило нам до розгляду й ухвали Міністерство Скарбу, що таким чином, тобто наложеним тих податків хоче рятувати державний бюджет. Ось недавно розглядали ми умову про сірниковий монополію, дебатували про дороговий фонд, а в першому читанні перейшов законопроект про частинну зміну в оподаткуванні цукру, а все те має на цілі лягти великим тягарем на широкі народні маси, висмоктати з них якнайбільше доходу і таким чином полатати державний бюджет. Дехто, а також і шановний референт цієї справи, уважає предложений Радою Міністрів законопроект улекшенням боротьби з алкоголізмом, а цілковито не уважає його за закон, який мав би на цілі призвичаювати й улекшувати широким масам уживання алкоголю. Та вже само предложення законопроекту Міністерством Скарбу вказує на те, що він має перед собою тільки фискальні цілі, а не є законом, який мав би краще реалізувати протиалкогольну акцію, як це твердить референт. Бо колиб була мова про саму реалізацію протиалкогольного закону з 1920 р., то ініціатива повинна вийти від Міністерства Внутрішніх Справ. Так не ошукуймо себе взаємно, а загляньмо правді в очі і признаймо, що новела предложена нам до протиалкогольного закону з 1920 р. має тільки фискальні цілі. Та чи осягає вона свою ціль? На нашу думку дохід з розпичкування широких мас є тільки сповидним доходом, бо фактично приносить він далеко більше шкоди ніж фінансової користи. Виправді можна буде осягнути кілька чи кількадесть мільонів більше доходу з державного монополію, але треба буде видавати ті самі мільйони на будову й удержання домів для умово-хорих, бо число їх наслідком уживання алкоголю буде збільшуватися і держава буде змушена для них будувати санаторії та приюті, — буде також змушена побільшувати число арештів, бо наслідком уживання алкоголю, як це статистика цілого світу доказала, збільшується число проступків, а тимсамим треба для тих переступників збільшити число карних заведень і домів поправи.

Я не буду переповідати про шкідливе діляння алкоголю на людський організм, бо це вже доволі ясно представили мої передбесідники, я тільки вкажу тим людям, які вірять, що з поширення алкоголю найдуть доходи для держави, що якраз навпаки — алкоголізм спричинює серед населення нужду, а населення нуждарів не може дати державі доходу. Зате наслідком неживання алкоголю зростає у населенні фінансна сила, зростає працездатність, зростає видатність праці, а через видатність праці суспільний дохід і дохід держави. Маю дві статистичні цифри про вплив алкоголізму на павперизацію населення з 1910 року, які ясно вказують, що алкоголізм спричинює зuboження населення: а то багаторі Бельгії і убогої Норвегії. І так: на 100.000 населення в Норвегії було в тому році 3.300 нуждарів, у багатій бельгійській країні на 100.000 населення було 14.000 нуждарів. Одне в Норвегії, убогому краю зуживано в тім часі алкоголю по 2,3 літри на особу, а в багатій Бельгії по 13 літрів на особу.

Референт заявляє, що аж тепер правительство буде перестерігати виконання того ухваленного протиалкогольного закону, що досі навіть державні чинники не могли перестерігати принципів закону з 1920 р., бо він мав такі недостаті, що годі було його виконувати. Твердить також, що щодо протиалкогольних плебісцитів, то хоч до них влада відносилася прихильно, то вони не могли бути реалізовані через те, що населення відносилось до цієї акції з недовіром. Референт видно але поінформований про те прихильне співділяння органів влади при виконванні протиалкогольного плебісциту про нехті українського населення до прогібіції. На українських землях влада старалася всіми способами саме недопускати до реалізування протиалкогольного закону з 1920 р. Про це можуть посвідчити численні наші інтерпеляції в попередньому соймі, які остали навіть без відповіді, про це може посвідчити зміст відповіді Мін. Внутр. Справ на одну інтерпеляцію в справі перешкод бережанського старости в протиалкогольній акції, який формально забороняв переводити протиалкогольні плебісцити. Бережанський староста скликав на день 7. листопада 1929 р. вїтїв повіту на сесію і заявив їм, що протиалкогольна акція по українських селах — це протидержавна акція і коли вони будуть нею займатися, то він переведе слідство проти начальників громад, а також поставить внесення усунути їх з уряду. Про цю подію повідомлено Український Клуб, який вніс у цій

Вже вийшла окремою книжкою повість:
АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

ІСТОРІЯ ОДНОГО ДІТВАКА.

Переклад із французької мови

М. РУДНИЦЬКОГО.

Обгортка ПАВЛА КОВЖУНА.

Ціна 3 зол.

Можна дістати в Адміністрації „Діла“ і по всіх Українських Книгарнях

справі інтерпеляцію. На нїй він дістає відповідь міністра внутр. справ, який акцентує становище бережанського старости, бо він вірить, що протиалкогольна акція серед українців не йде з їх внутрішнього переконання про шкідливість алкоголю, але поширюється як акція проти держави, маючи на меті обнизити доходи державного скарбу. І от така гуманітарна праця наших ароталькоольних кружків одержала від органів влади назву мало не державної зради. Дуже часто так діється, що на всяку нашу працю серед українського народу влада дивиться як на акцію протидержавну і всіми силами старається її припинити. Розій української кооперації, яка має не тільки господарське, але й високо-гуманітарне значіння, розій українського українського протиалкогольного руху, який також має високо-гуманітарні цілі, влада спиноє, бо уважає їх за протидержавну роботу. От такато прихильність влади до реалізування закону з 1920 р.!

Референт, замість тішитися, що український протиалкогольний рух зростає, бо ж — як сказав на початку своєї промови — уважає алкоголізм за страшне нещастя населення, дивується, чому саме на українських землях той рух якнайкраще розвивається, тоді, коли цього явища не видно на землях польських. А дивуючись, приходить до заключення, що ненависть українців до польської держави спричинює поширення протиалкогольного руху. Твердимо, що протиалкогольний рух на українських землях зачався на кількадесть літ перед відновленням польської держави. Українське населення свідомо було, скільки шкоди приніс йому алкоголізм підчас його історичного розвитку. Український нарід знав, що колись польська шляхта примушувала його купувати алкоголь і тим примушувала нарід дегенерувати себе. Український Клуб у галицькій соймі вів завзяту боротьбу проти існування коршем і т. зв. пропінаційного управління, а представники польської шляхти, які тоді засідали у великому числі в галицькому соймі, боронили т. зв. „святої коршми“, як не знати яких своїх національних святощів. Тепер ви, панове, які піддержуєте оце предложення уряду, замінюєте ролю колишньої польської шляхти і виступаєте в обороні розпичкування мас сільського і міського робітництва і то в часах для них дуже тяжких, бо в часах господарської кризи.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 29. СІЧНЯ 1931.

Україна в чужих Енциклопедіях.

7. Сучасна Історія Галичини.

Для повноти інформації, які йдуть про нас у всьому англо-саксонському світі (де Енциклопедія навіть у 24 томах за 120 доларів належить до обстановки інтелігентної хати!) варт подати ще змімки із статті п. з. „Галичина“. Є це стаття важка на повну сторінку.

Історія до 1948 р. — знана відомих дат і фактів, варто освітлених. Послухаймо події ближчих до нас:

„У 1848 р. австрійський уряд ішов проти революційного руху серед польської шляхти, відлучивши собі селян земельними реформами, а намісник Галичини, граф Стадіон, був перший, що піддержав русинів (Ruthenians) і звинувачив їх піддержку проти поляків. За цим пішов бюрократичний режим, за якого поділено Галичину до точної етнографічної лінії, спочатку на три відтак на дві адміністраційні округи: але польська політика піддержала малярів в їхніх централізаційних змаганнях і після малярського „Ausgleich“ з 1867 р. Галичина завдяки зусиллям графа Голузовського дістала більше свободи, як якасьбудь інша австрійська провінція. Маючи спеціального міністра для Галичини, поляки „де факто“ користувалися повною автономією і мали супроти русинів вільну руку; вони члени Галичину до єдиної країни, що мала офіційну польську мову. З нахильності за те, солдати стали головною опорою конституційного австрійського уряду і грали велику ролю в австрійській політиці, а при цьому польська історія

дента в Галичині не була ніколи поважною небезпекю.

„Галичина була не тільки найбільшим австрійським краєм, але ще й придбала велике значіння, завдяки відкриттю нафтовим теренам, які, що правда, були адебільша в жидівських руках, а кравий бюджет на ці цілі пішов з австрійської скарбівни. Цей край мав також велике стратегічне значіння і це було мабуть головною причиною, чому австрійський уряд не хотів послухати бажань німецьких націоналістів, щоб Галичині надати права незалежної автономної країни. Український національний рух ішов повільно вперед, зустрічаючи перепони і від поляків і від австрійців, а Росія також не хотіла його піддержувати, лякаючися національного пробудження на Україні. Зрештою, бракувало йому провідників і сам сам він був роздвоєний.

„Новославянський рух поклав у 1910 р. основи порозуміння між поляками і росіянами. Галицькі поляки переставали бути беззастережними оборонцями австрійського уряду, який із черги вертався до ідеї, щоб піддержати „льовальних“ русинів; але цей короткий процес перервала війна 1914 р. Центральні держави були примушені забезпечити полякам ширші свободи і давати ще більші обіцянки і в 1918 р. Галичина мала вже в собі зародки повної окремішності від Австрії. В жовтні 1918 р. поляки вирішили своєї приналежності до Австрії, домагаючися цієї Галичини для своєї нової держави. З другої боку русини, що теж дістали обіцянки ширших свобод після підписання Брест-Литовського договору, також домагалися права самоозначення і в листопаді утворили свій уряд у Львові під провозом д-ра Петрушевича (в оригіналі: Петрусевича), якого знавав австрійський уряд, що

саме ліквідувався. Подяки заняли Львів (5. листопада), а руський уряд остаточно перенісся до Відня. Руські війська зєдналися з армією Петлюри: той останній ішов проти поляків і домагався Східної Галичини як частини Української Республіки; — це домагання спершу признав, а відтак відкинув д-р Петрушевич. Війна тяглася аж до 1919 р. 8-го травня 1919 Найвища Рада признала Східну Галичину Польщі, а 24. червня признала Сх. Галичині право самоозначення, а тим, що уновноуважила поляків окупувати її. У грудні цьогож року Найвища Рада повідомила, що Східна Галичина матиме забезпечену на 25 літ автономію під протекторатом Польщі, а після цього часу Ліра Нація вирішить справу її (Сх. Галичини) майбутності. Тимчасом Петлюра зрікся своїх претенсій до Галичини в заміну за визнання Польщею України; але його побили більшовицькі війська, що вели з Польщею війну аж до руських договорів (12. жовтня 1920 і 18. березня 1921), які остаточно затвердили давніший галицький кордон. Українські уряди, яких було багато, були безсилі, бо не мали грошей і не могли між собою погодитися. Побачивши, що їхні покликки не нахотять відгомову, одні із них звели на бік Східної Росії, що почала живу агітацію у Східній Галичині, другі примирялися з Польщею, а інші покинули політичну діяльність. Польща і надалі гляділа на Сх. Галичину як на інтегральну частину своєї власності і це домагання признала її Рада Амбасадорів 14. березня 1923 р. В своєму законодавстві про права меншин, Польща признала руському населенню обмежену форму автономії і жива агітація проти її влади поволі зменшувалася“.

(Продовження буде.)

Український протияльогольний рух поширюється головним чином у станіславівським воєвідстві і це має своє велике оправдання. У станіславівським воєвідстві живе частина нашого гуцульського населення, яке через алькоголізм і венеричні недуги дегенерується. І обов'язком українського гуманітарного Т-ва „Відродження" є рятувати ту частину нашого населення від загибелі. Ми поширювали протияльогольний рух на тих землях і будемо поширювати на будуче, бо це є в інтересі нашого народу.

Вище предложений закон, як я згадав, має тільки фискальні цілі, бо поширює скількість коршем, на 100 проц., а саме до числа 22.000. Крім того дозволяє на продавання алькоголю у залізничних буфетах, на залізницях, на ярмарках, словом зносить майже всі обмеження продажі алькоголю, які були в законі з 1920 р. Предложений закон поширює час продавання алькоголю, бо забороняє продавати тільки в неділі і свята від год. 6. до год. 2-ої попол. підчас коли закон з 1920 р. забороняв продажі алькоголю від суботи 3. год. попол. до 10. год. рано в понеділок.

Є ще численні інші недомогання закону, про які ми скажемо при спеціальній дискусії над поодинокими параграфами закону, але з огляду на те, що цей закон майже безпощадно касує протияльогольний закон з 1920 р., мусимо заявити проти нього. Урядовий проект носить неслухно назву про обмеження продажі алькогольних напоїв, бо його треба було б назвати радше законом про поширювання алькоголю серед населення, а тому, що ми є противниками алькоголізму, як нещастя людськості, то будемо голосувати в цілості проти урядового проекту.

ОСТАННІ ВІСТІ

СОЙМ.

Справу Чеховича закінчено.

Дня 27. січня в 5-ій год. рано, після берестейської дебати приступив сойм до полагоди додаткових бюджетів з 1927 і 1928 р. Пос. Римар (Кл. Нар.) у гострій промові торкнувся справи 8 мільонів зол. з диспозиційного фонду, виданих бувш. мін. Чеховичем. Мін. Матушевський, відповідаючи опозиції, сказав, що кредити мають господарський і політичний характер. Закон про додаткові кредити прийняли.

Ратифікація умов.

Дня 27. січня в 11. год. передпол. з'явився марш. Світацький на през. трибуні. Посольські лавки були ще пусті. Щойно в год. 11.35 був комплет, потрібний для нарад. На цьому засіданні сойм ратифікував кілька умов із державами.

ЗІЗД ВОЄВОДІВ.

У четвер 29. січня відбудеться у Варшаві Зізд воєводів, скликаний мін-ством внутрішніх справ. Зізд займатиметься господарськими справами.

МАРШ. ПІЛСУДСЬКИЙ СТІНЕТЬСЯ З МУСОЛІНІМ І ПАПОЮ?

Варшавські часописи повідомляють, буцім-то марш. Пілсудський, як вертатиметься з Мадейри, відвідає кілька європейських столиць. Пілсудського запросив до себе еспанський король до Мадриду. Італійський часопис „Теворо" повідомляє нібито Пілсудський приїде у квітні в Італію та що там побуде довше. З інших джерел зачувати, що коли Пілсудський відвідає Італію, то задержиться довше в Капрі. З Мусолінім стрінувся би Пілсудський в Неаполі, а ревізитував би Італійського диктатора в Римі. У ватиканських колах нібито сподіються, що Пілсудський буде на авдієнції і в папи.

ПРОЦЕС ЗА ВБИВСТВО В ЧЕНСТОХОВСЬКІЙ КАСІ ХОРИХ.

Небаром пічисться в Ченстохові процес за вбивство в тамошній Касі Хорих комісара Каси Рейовського, інсп. Фурманчика та робітника Молди. Обвинувачені Жигм. Качик, Меч. Чаплінський за співучасть у вбивстві з убивником Костшевським. Костшевський, як відомо, на місці відібрав собі життя. Акт обвинувачення закіндає Качикові та Чаплінському, що відпровадили Костшевського на місце та ждали на нього біля Каси, щоб з ним стрінутися після вбивства. Чаплінському закидають, що дав револьвер убивникові. Обвинуваченням грозить кара смерті.

ЛЯВАЛЬ УТВОРИВ УРЯД.

Ляваль утворив уряд у складі: прем'єр і мін-стр внутр. справ Ляваль, закордонні справи Бріан, військ. Мажіно, освіта Рустан, хлібопоб-ство Тарліє.

ЯК ВИТАЛИ ГАНДІЯ.

Коли Ганді приїхав до Бомбаю, юрба індійців вітала його оканками. Ганді з почотом мусів кілька разів зупинятися, щоб приймати цвітти. Потім Ганді казав людям із почоту, щоб ішли додому. Його послухали. Колиж Ганді прийшов додому якогось індійського достойника, юрба облягла його та зростала безупинну. Ганді всміхнений взивав нарід, щоб вертався до праці. Потім прийняв провідників всеіндійського конгресу. Райтеровому кореспондентові сказав Ганді, що не хоче говорити про положення, поки не порозумієся з товаришами та делегатами на конференцію Круглого Стола, коли вернеться з Лондону. Зазначив, що бажане є, щоб усіх арештованих увільнили.

КОМУНІСТИЧНИЙ ПРОЦЕС.

У середу, 28. січня, перед львівським судом присяглих починається процес проти 18 львівських комуністів, обвинувачених у державній зраді. Тих комуністів арештували м. р., як хотіли уладити маніфестацію перед більшовицьким консулятом. Слідство ствердило, що вони утворили ячейки в дільницях Львова, де видавали летючки та розвозили їх по всьому краю. Розправу вестиме с. Ягодзінський. Розписали її на три дні.

АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТИЧНОГО СПЕЦА.

У Львові арештували д-ра Едв. Германа, сина дир. гімн. в Лодзі. Арештованому закидають, що був спеціалістом для економічних справ. Арештували його в зв'язку з ліквідуванням волинського КПЗУ. Д-ра Германа відіслали до Луцька.

ВЛОМ ДО КРАМНИЦІ ЧИТ. „ПРОСВІТИ“.

До крамниці при читальні „Просвіти“ в Шехині біля Медики (коло Перемишля) дісталися підкопом злодії та забрали багато краму, м. і. тютюн і папіроски та готівку. В украдених грошах є теж гроші управителя крамниці І. Чабана, 500 зол. Він продав бика та сховав ті гроші у крамниці, бо боявся, щоб злодії не вкрали йому їх дома.

Індія невдоволена.

Льондон. АТЕ. Бувший президент гіндуського конгресу Пател, який лежить хорий у лікарні, заявив, що гіндуський нарід невдоволений з вислуду англійсько-гіндуської конференції та промови Мекдональда. Уступки Англії для Індії невистарчають і вони зневажають гідність гіндусів Англії і на далі зберегла свою руку над Індією в справах військових і фінансових. Далі Пател протестує проти екекуцій в Шоляпурі і проти арештувань гіндусів.

В справі зльокавтованих службовиків австро-угорської монархії.

(Стаття надіслана.)

Від часу розпаду Австрії, коли то влада почала змінюватися і переходила з рук до рук, не кожний був згідний змінити вірність так легко, як це зміняється зужиту рукавичку. Тому багато одиниць воляло троха заждати, а по крайній мірі прийняти посаду на чесних умовах. Воно тимбільше було оправдане, що війна ще далеко не була скінчена, а через край наш переходили різні війська.

Польща заключила віденську та римську конвенцію, а на підставі цієї конвенції австро-угорська монархія забезпечує емеритальне право для всіх своїх службовиків і урядовців, які або не могли або не хотіли далі служити. Не буду тут робити висновків щодо слушності поступовання одиниць, які заняли вижидаче становище і не буду апелювати до милосердя ріш. чинників, бо це не є згідне з повоевними настроями народів. Скажу тільки, що невдоволених маємо нині далеко більше, ніж мали в самому розгарі війни. А до того пошанування законів у громадян колишніх упорядкованих держав є вже настільки закорінене, що не вгаває у нас питання: за що позбавляється всяких засобів до життя цілі тисячі б. службовиків і їх родини, коли не закидається їм ніякого злочину? Чому не виплачується їм емеритур?

Наші соймові і сенатські представники поинні в першій мірі подбати про те, щоб повелізіція емеритального закону була вже проголошена в „Деннику Законів“. Недостачі, спричинені фінансовою кризою, слідби покрити маленьким процентом, відтягненим від доволі високої плати нинішніх ур-довців, які набувають халі і інші споживчі продукти нині за безцін.

Одна з багатьох.

ПОЗІРІ

Чоботи з халивами зол. 74, лякери мужеські 21 зол., жіночі 25 зол., спортові 31 зол. продає і виконує нові, відомі зі своєї солідності Шевська робітня Українських Інвалідів у Львові

Вул. св. Софії 25. Тел. 64-10. 191. Іранвай: 9, 10, 11.

НОВИНКИ

— Звичайні Заг. Збори філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Станіславові відбудуться в понеділок дня 2. лютого ц. р. в год. 1. попол. в салі Т-ва „Українська Бесіда“ (вул. Голуховського 20). — Виділ.

— Телеф. 2-11. Піскова 22. „Власна Хата“. Фотограф Лев Янушевич. 537

— Автоматичні буфети у Львові. Відома фірма відкрила на днях — при вул. Академічній 2а „Перші автоматичні буфети“. Цю новинку стрінув загаль львівського громадянства з великим признанням. 1388

— Конфіскація „Діла“. Вчорашнє (19) число „Діла“ підпало конфіскації за три місяці з промови посла Михайла Галушинського і за цілий зміст промови д-ра Ст. Барана, поданий у відділі „Останні вісті“. Це вже шеста з черги конфіскації „Діла“ в цьому році.

— Вийшли на волю. Дня 22. січня ц. р. по 4-місячній перебуванні в бережанській тюрмі вийшли на волю отсі громадяни з Підгайців: д-р Гриць Фадіон, ветер. лікар, Іван Даньків, урядовець філії „Просвіти“ та Гіларій Колодницький. Згаданим закидували організування УВО та підпали в підгаєцькому повіті.

— Заклик до українського студентства. Від українського львівського студентства дістали ми до опублікування такий заклик: „Визнається все українське студентство високих шкіл Львова, притримуючись постанов всестудентського віча, перевести однодневну голодівку в роковини боїв під Крутами, себто 30. січня ц. р. (п'ятниця), а заощаджені гроші жертвувати політичним в'язням“.

— На карти „Рідної Школи“, що звільняють від алькогольних напоїв з нагоди Празника Різдва Христового зложили в золотих отсі Вп. Громадяни(ки) з Кракова: по 5: о. Павло Хрущ, інж. Мих. Савчук, Лев Цибяк; по 3: Мих. Шарій, Теодор Семаківський, інж. Ярослав Мохняцький; по 2: Петро Демків, Петро Дудич, Осип Целевич, Ілля Дайдак, Мих. Гловяк, Іван Сквіртнянський (старший), Софрон Добрянський, Прокіп Мацелюк і Іван Федоляк. — Хто слідуючий?

— Комунікат „Просвіти“. Виділи філії, читальні, а далі Вп. Збірники „Лару Просвіти“ звозять найдалі до дня 15. лютого ц. р. переслати до Т-ва „Просвіта“ всі збіркові листи без огляду на спосіб їх виповнення разом з призирами жертвами. Згаданий матеріал потрібний для виготовлення звідомлення для влади про вислуд збірки в краю. Звертаємо увагу, що всі збіркові листи, які вислано в край, мусять повернути до Т-ва „Просвіта“. — Канцелярія Т-ва „Просвіта“.

— Не зберігають прав рідної мови. Пишуть нам: До повітового суду в Самборі ч. спр. М. II 55/31 вплинув позов: Powód kand. adw. Eljast Kuk w Samborze, pozwany ks. Jurij Hoszka, greckokat. proboszcz i dziekan w Hordyni, o zapłatę 115 zł. — Українець позиває священника в польській мові, і то кандидат адвокатури, будучий провідник народу.

— Шкільний куратор Пятляковський покинув на днях Львів і перейшов на подібне становище у Варшаву. Одна польська газета пише йому на прощання, що все польське учительство і громадянство відчуло велику пільгу з його уступленням зі Львова. А що ж може сказати наше учительство і громадянство? Адже загально відомо, що куратор Пятляковський замкнув був абсолютним семинарії греко-кат. обряду майже цілковито вступ до шкіл на підчиненій собі території, не згадуючи вже нічого про масові перекидання і звільнювання наших учителів, про замкнення трьох українських гімназій і т. д. і т. д.

— Представник Союзу Народів у Львові. До Львова приїхав представник секції гігієни при Союзі Народів, китаєць д-р мед. Тесфанг, Гуанг. Він замешкав у готелі Жоржа. Цей делегат приїхав для дослідів інституцій гігієни в нашому краю і окрім Львова відвідає Перемишль, Яворів та Любачів, а відтак верне до Женеві.

— Еміграція жінок до Франції. З огляду на заснування інституцій опіки над чужинцями жінками, які працюють у хліборобстві в департаментах Кальвадос і Ба-Рен та на поширенні діяльності патронату в департаменті Об на департамент От-Мари, Емігранційний Уряд згодився

Д-р Камінський Елифаній, д-р Фриштин, інж. к.
Сергій Ф.

Знаменитый рынок ч. II